

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ

~~~~~

Ὁ ἡγεμὼν τοῦ Μοναχοῦ Ἀλβέρτος, ὅστις κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη ἔκαμε σπουδαιότατας ἐπιτημονικὰς ἐρεῦνας τοῦ πυθμένος τῶν θαλασσῶν, ἐξηκολούθησε ταῦτας καὶ κατὰ τὸ 1888, ἐπιβάντων τῆς θαλαμηγοῦ *Xelidóros*. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἠρεύνησε τὴν περικλύζουσαν τὰς Ἀζόρας νήσους θάλασσαν εἰς βῆθος 2,200 μέτρων. Εὗρε δὲ χλωρίδα γνωστὴν, ἀλλὰ καὶ πολλὰ νέα καὶ ἄγνωστα εἶδη ἰχθύων καὶ μαλακοστράκων.

— Ἡ μεγίστη τῶν μέχρι τοῦδε κατασκευασθεισῶν γηίνων σφαιρῶν θὰ ἐκτεθῆ εἰς τὴν Παγκόσμιον Ἐκθεσιν τῶν Παρισίων. Ἡ περιφέρεια αὐτῆς εἶναι 40 μέτρων, ὃ ἔστι τὸ ἑκατομμυριοστὸν τῆς πραγματικῆς. Αἱ χῶραι πᾶσαι θὰ παρασταθῶσιν ἐν ἀναγλύφῳ ἐν ἀναλογίᾳ 1 : 1,000,000.

— Οἱ Μορμόνοι ἐγκατέστησαν ἐν Καναδᾷ παρὰ τὰ Βραχῶδη ὄρη, εἰς ἀπόστασιν 65 χιλιομέτρων ἀπὸ τῶν συνόρων τῆς Ἀμερικανικῆς συμπολιτείας. Ἄλλ' ὅπως μὴ ἐκδιωχθῶσι καὶ ἐκείθεν λέγουσιν ὅτι θὰ καταργήσασιν τὴν πολυγαμίαν.

— Πάντοτε ἡ ἀντίδρασις! Μετὰ τόσους ἀγῶνας καλλονῆς ἰδοὺ προκηρύσσεται καὶ ἀγὼν... δυσμορφίας! Ὁ ἀγωνοθέτης εἶνε ἀμερικανὸς καὶ διαθέτει μέγα χρηματικὸν βραβεῖον, ἀναλαμβάνων συνάμα νὰ διαδώσῃ τὴν δόξαν τῆς βραβευθησομένης ἀνὰ τὴν ὑψηλὸν διὰ τῆς δημοσιεύσεως τῆς εἰκόνας τῆς εἰς πάντα τὰ εἰκονογραφημένα φύλλα τοῦ νέου κόσμου. Ἄλλ' εἶνε βέβαιον ὅτι τὸ σχῆδιον θὰ ἀποτύχῃ διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον ὅτι οὐδεμία γυνὴ θὰ κρίνῃ ἑαυτὴν ἄξιαν συναγωνισμοῦ ἐν ἀγῶνι περὶ δυσμορφίας.

— Τὸ 77 τεύχος τοῦ περὶ Αὐστρίας καὶ Οὐγγαρίας μεγάλου ἔργου, ὅπερ ἤρξατο πρὸ ἐτῶν ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ ἀρχιδουκῆς Ροδόλφου, ἐξεδόθη κατ' αὐτὰς περιέχον ἐν πενήμιμω παραρτήματι τὸ ἱστορικὸν τῆς ἐκδόσεως καὶ τὴν ἐπιστολήν, ἣν ὁ ἀτυχὴς ἡγεμονίδης ἀπηύθυνε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ προσφώνων τὸ πρῶτον τεύχος τοῦ συγγράμματος. Τὰ τυπογραφικὰ δοκίμια τοῦ παραρτήματος τούτου ἐπεθεώρησεν αὐτὸς ὁ αὐτοκράτωρ ὅστις προσέθηκεν ἰδίᾳ χειρὶ πρὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ροδόλφου τὰς λέξεις *φιλιτατος* καὶ *αἰέμινητος*. Εἰς τὸ ἔργον τοῦτο συνεργάζοντο ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀρχιδουκῆς ἑκατὸν εἰς λόγια καὶ ἑκατὸν ἐξήκοντα ἐξ καλλιτέχνων. Θὰ ἐξακολουθήσῃ δὲ ἡ ἔκδοσις νῦν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς γήρας αὐτοῦ ἀρχιδουκίσσης Στεφανίας.

— Τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρχιδουκῆς Ροδόλφου καταλειφθέντα χρέη μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἀνέρχονται εἰς 7 1/2 ἑκατομμύρια δραχμῶν.

— Τὸ ἐν Λονδίῳ περιήρημον Μουσεῖον κηροπλάστων μορφῶν, τὸ περιέχον ὁμοιώματα τῶν ἐπισημοτήτων τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ ἐνεστώτος, ἡγοράσθη ἀπὸ τῆς οἰκογενείας *Taussaud*, ἧς ἔφερε καὶ τὸ ὄνομα, ὑπὸ ἐταιρίας μετοχικῆς ἀντὶ 4,325,000 δραχμῶν. Κατὰ τὸ ληθῆναι ἔτος οἱ ἐπισκέπται τοῦ ῥηθέντος μουσείου ἀνῆλθον εἰς 400,000. Νῦν δ' ἐν πολλοῖς θὰ πλουτισθῇ καὶ ὁ ἀνακαινισθῇ.

— Ἡ δαπάνη τοῦ ἐν Παρισίαις οἰκοδομουμένου γὰρ τῆς προσεχοῦς ἐκθέσεως πύργου "Εἰφφελ" θ' ἀνέβη εἰς πέντε ἑκατομμύρια φράγκων. Ἐπὶ τούτῳ γαλλικῆς ἐφημερίδος ὑπολογίζει ὅτι ἂν τὸ ῥηθὲν ποσὸν ἐλαμβάνετο εἰς χρυσὰ εἰκοσάφραγκα καὶ ταῦτα ἐτίθεντο εἰς στήλην τὸ ἐν ἐπὶ τοῦ ἄλλου, ἡ στήλη αὕτη θὰ ἀνῆρχετο εἰς ὕψος ὑπερβαῖον τὰ 300 μέτρα, ἦτοι ὑπερέχον τὸν πύργον τοῦ "Εἰφφελ.

— Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας ἔδωκε πρὸ τίνος χρόνῳ ἐν τῷ ἀνακτόρῳ Ἀντισκῶφ, ἐν τῷ ὁποίῳ ὡς ἐκ

τοῦ θανάτου τοῦ ἀρχιδουκῆς Ροδόλφου οἱ κεκλημένοι παρήσαν ἐν πένθει, ἦτοι οἱ μὲν κύριοι ἔφερον μαύρην σκέπην δεδεμένην εἰς τὸν βραχίονα, αἱ δὲ κυρίαὶ μαύρας ἐξώμους ἐσθήτας.

— Ἡ ἐν Σὺν-Ρέμο Βίλλα Ζίριο, ἧτις κατέστη διάσημος ἐκ τῆς ἐν αὐτῇ διαμονῆς τοῦ Φρειδερίκου Γ' ἡγοράσθη ἐσχάτως ὑπὸ πλουσίου ἰδιώτου. Ἡ ἔπαυλις θὰ κλεισθῇ ἐντελῶς, οὐδὲν ἔπιτροπομένης τῆς εἰσόδου εἰς τοὺς περιέρχους ἐπισκέπτας.

— Κατὰ τινα ἀπογραφικὴν σημείωσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ῥωσικοῦ ὑπουργείου συμβαίνουσι κατ' ἔτος ἐν Ρωσίᾳ περίπου 40 χιλιάδες πυρκαϊαὶ καταστρέφουσαι 135 χιλιάδας οἰκῶν καὶ ἐπιφέρουσαι ζημίαις ἀνερχομένας εἰς 70 ἑκατομμύρια ρουβλίων.

— Πλὴν τῶν ἐν Παρισίαις σπουδαστῶν καὶ οἱ ἐν Νεαπόλει συνάδελφοί των καθιέρωσαν ἴδια καλύμματα τῆς κεφαλῆς εἰς σχῆμα χρωματιστῶν πιλιδίων.

— Ἡ μεγάλη εἰκὼν τοῦ διαστήμου γερμανοῦ ζωγράφου Κέλλερ, ἡ εἰκονίζουσα τὸν αὐτοκράτορα Γουλιέλμου Α' ἐν ἀποθεώσει, ἡγοράσθη ὑπὸ τοῦ πρωσικοῦ κράτους ἀντὶ 80 χιλ. μάρκων, ἦτοι ἑκατονταχιλιῶν δραχμῶν.

— Ὁ διευθυντὴς τῆς ἐν Ρώμῃ γαλλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς ἀνήγγειλεν ἐσχάτως εἰς τὴν ἐν Παρισίαις Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιγραφῶν ὅτι ὑπὸ τὸν ναὸν τῶν ἀγίων Ἰωάννου καὶ Παύλου ἀνεκαλύφθη ὑπόγειον δωμάτιον τοὺς τοίχους ἔχον πλῆρες εἰκόνων ἐξόχως περικαλλῶν καὶ ὑπερόχων κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὄλων τῶν ἄχρι τοῦδε ἀνακαλυφθεισῶν. Αἱ εἰκόνες αὗται, ἀναγόμεναι εἰς τὸν δεῦτερον αἰῶνα μ. Χ., δὲν εἶνε χριστιανικαί.

— Ἡ ἐν Τουρίνῳ βασιλικὴ ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν δι' ἐγκυκλίῳ αὐτῆς ὑπομνήσκει ὅτι ἀπὸ τῆς 1 ἰανουαρίου 1887 ἐγένετο ἑναρξίς διεθνῶς ἐπιστημονικοῦ ἀγῶνος κατὰ τὰς διατάξεις τῆς διαθήκης τοῦ πρὸ ἐτῶν ἀποθανόντος ἐπιστήμονος Καίσαρος Βρέσσα. Οὕτω θέλει βραβευθῆ διὰ χρηματικῆς ἀμοιβῆς 12,000 φράγκων ὁ ἐπιστήμων ἐκεῖνος, ὅστις κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ῥηθείσης ἀκαδημίας καὶ διακοινοῦτος τοῦ ἀγῶνος, ἢ ἐφευρῆ τι ἐξόχως μέγα καὶ κοινωφελὲς ἢ συνένγραφέ τι περὶ ποιῶν τιμῆν εἰς τὴν ἐπιστήμην καὶ ἀναγόμενον εἰς τὴν φυσικὴν, τὴν χημείαν, τὴν γεωλογίαν, τὴν ἱστορίαν, τὴν γεωγραφίαν ἢ τὴν στατιστικὴν. Ἡ διάρκεια τοῦ ἀγῶνος εἶνε τετραετής, ἦτοι ἐκτείνεται μέχρι τῆς 31 δεκεμβρίου 1890.

— Πολύτιμα σκεύη φαγεντιανὰ καὶ ἐκ ποσελάνας ἐξεποιήθησαν ἐσχάτως ἐν Παρισίαις εἰς τιμὰς ὑψηλοτάτας ὅπως ἐν μόνον πινάκιον τῆς Ρουὲν ἐπωλήθη ἀντὶ 3,650 φρ. δύο πινάκια παλαιὰ σινικὰ πρὸς 2,820 φρ. δύο χίμαιραι ἐκ σινικῆς ποσελάνης 2,920 φρ. Ἐπιπλὸν τι δὲ πρὸς τούτοις τεχνουργίας Λουδοβίκου ΙΔ' ἐκ ξύλου γλυπτοῦ καὶ ἐπιχρυστοῦ ἐπωλήθη ἀντὶ 3,700 φρ.

— Ἡ διάσημος αἰοῖδος Παυλίνα Λούκκα θὰ περιέλθῃ προσεχῶς διὰ τελευταίαν φορὰν τὴν Ἀμερικὴν, ὅπου θὰ δώσῃ τεσσαράκοντα παραστάσεις ἐπ' ἀμοιβῆ 325,000 φράγκων. Κατόπιν δὲ θ' ἀποσυρθῇ τῆς σκηνῆς συμπληροῦσα τριάκοντα ὅλα ἔτη θεατρικῆς ὑπηρεσίας. Ἡ κυρία Λούκκα ἄγει νῦν τὸ τεσσαρακοστὸν ὄδιον ἔτος, ἀνῆλθε δὲ δεκαοκταετῆς ἐπὶ σκηνῆς ἐν Ὀλουμτζ ὡς Ἐλβίρα εἰς τοὺς *Πουριτανοὺς* τοῦ Βελλίνη. Πρὸ τούτου ἐψάλεν ἐπὶ τινα χρόνον ἐν τῷ χορῷ τοῦ βιενναίου μελοδράματος.

— Παρισινή τις κυρία εἰσήγαγε τὸν ἐξῆς νεωτερισμὸν εἰς γυναικῶν τὸ ὅποιον παρέθηκεν ἐσχάτως. Ἀντὶ τῶν συνήθων δελτίων, ἐφ' ὧν ἐγγράφονται τὰ ὀνόματα τῶν δαιτηγμῶνων ὅπως δηλοῦνται ἡ θέσις ἐκάστου, ἐτέθησαν ῥόδα φέροντα ἐπὶ ἐνός τῶν πετάλων τὸ ὄνομα

τοῦ εἰς ὃν ἀνήκειν ἡ θέσις. Τὰ ὀνόματα γράφονται δι' ἡλεκτρικοῦ ρεύματος τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν ιδιότητα ν' ἀπορρωματίζει τὸ ῥόδιον χαράσσον διὰ λευκῆς εὐδιακριτοῦ γραμμῆς τὰ γράμματα.

— Ἀπέθανεν ἄρτι ἐν Βουδαπέστη τῆς Οὐγγαρίας ὁ Φραγκίσκος Μπούγκος ἐν ἡλικίᾳ 75 ἐτῶν. Ὁ Μπούγκος ἀνήκων εἰς τὴν φυλὴν τῶν Ἀθιγγάνων, ὧν γνωστὴ τυγχάνει ἡ μουσικὴ ἰδιοφυΐα, ἐφημιζέτο ὡς ὁ ἀριστος τῶν βιολιστῶν. Ὁ Ἀθιγγανος μουσικὸς οὐχὶ μόνον ἐν Οὐγγαρίᾳ ἦτο περιζήτητος μεταξὺ τῶν ἀριστοκρατικῶν κύκλων καὶ ἐν πάσῃ μουσικῇ ἐσπερίδι διέπρεπε διὰ τῆς τέχνης του, ἀλλὰ καὶ εἰς Λονδίον μετέβη καὶ ἤξιώθη τῆς τιμῆς νὰ κρούσῃ τὸ βιολίον ἐν τῇ ἀγγλικῇ Αὐλῇ, καταθέλων τὴν βασιλίσσαν Βικτωρίαν. Τὸ χαρακτηριστικὸν τῆν μουσικὴν τέχνην τοῦ Μπούγκου ἦτο ἄρρητος περιπάθεια καὶ βαθύ αἶσθημα μελαγχολίας δι' ὃν συνεχίνει μέχρι δακρύων τοὺς ἀκροατάς. Ὁ οὐγγρος καλλιτέχνης κατέλιπε τέσσαρας υἱοὺς μουσικοὺς καὶ αὐτοὺς βιώνοντας ἐπὶ τὰ ἔγνη τῆς πατρικῆς δόξης.

— Ἐν Λυβίᾳ κατεδικάσθη ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου εἰς ἐνεάμηνον φυλάκισιν ὁ ἰατρός Βίντερ, εἰς ἐκ τῶν μᾶλλον διακεκριμένων καὶ δημοφιλῶν ἐπιστημόνων τῆς πόλεως ταύτης, διότι ἐκτύπησεν ἀσθενῆ τινὰ πάσχουσαν τὰς φρένας καὶ ἀρνούμενην νὰ ὑποβληθῇ εἰς νῆν διὰ λουτρῶν θεραπείαν.

— Ὁ κ. Héronde Villefosse ὑπέβαλεν ἐσχάτως εἰς τὴν ἐν Παρισίαις Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιγραφῶν τὰ ἐκμαγεῖα καὶ τὰς φωτογραφίας δύο μικρῶν γλυπτικῶν μνημείων, ἀνευρεθέντων ἐν Γαλλίᾳ, τὰ ὁποῖα διαφωτίζουν πολὺ τὸ ζήτημα περὶ τῆς ἀρχικῆς ἀριότητος τοῦ Ἑρμοῦ τοῦ Πραξιτέλους. Τὶ ἐκράτει ἡ λείπουσα δεξιὰ τοῦ θεοῦ χεῖρ, ἥς εἶναι ὑψωμένος ὁ βραχίον; Ἐλέγηθ' ὅπως ἐξ εἰκασίας ὅτι πρέπει νὰ ἐκράτει σταφυλήν. Αὕτη λοιπὸν ἡ ὑπόθεσις κυροῦται τώρα πληρῆστα, καθὼς φαίνεται, διὰ τῶν δύο περὶ ὧν ὁ λόγος μνημείων, ὧν τὸ ἐν εἶναι χάλκινον ἀγαλμάτιον, τὸ δὲ ἄλλο μικρὰ γλυπτὴ στήλη. Ἐν ἀμφοτέροις εἶναι καταφανῆς ἡ ἀπομίμησις — ἂν καὶ λίαν ἀσθενῆς — τοῦ ἔργου τοῦ Πραξιτέλους, ἐν ἀμφοτέροις δὲ ὁ Ἑρμοῦ κρατεῖ διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς σταφυλήν.

## ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

### ΣΕΡΒΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ

Παρά τῷ Σερβικῷ λαῷ ὑπάρχει ἡ ἐξῆς παράδοσις μαρτυροῦσα μέχρι τίνος σημείου φθάνει παρ' αὐτῶ τὸ αἶσθημα τῆς φιλοξενίας:

«Ἐπερτε ἡ μέρα τὸ φεγγάρι ἔλαμπε ἔς τοὺς χιονισμένους κάμτους. Ἐνας στρατοκόπος ἔρχεται ἔς τὴν καλύβαν τοῦ πτωχοῦ Λαζάρου.

— Καλῶς ὄρισες! τοῦ λέει ὁ Λαζάρος.

Καὶ γυρνώντας ἔς τὴν γυναῖκά του:

— Λουίβιτζα, ἀναψε φωτιά καὶ κάνε τὸ φαγί.

Ἡ Λουίβιτζα ἀποκρίνεται:

— Τὸ δάσος εἶνε μεγάλο καὶ δίνει ξύλα καὶ κάνοις φωτιά. Μὰ φαγί ποῦ νὰ βροῦμε; Δυὸ μέραις τώρα δὲν εἴμαστε νηστικοί;

— Εἶσαι Σέρβος, λέει ὁ στρατοκόπος ἔς τὸν Λαζάρο, καὶ δὲν θὰ δώσης τίποτε ἔς τὸ διαβάτη τοῦ στάθηκε ἔς τὴν πόρτα σου;

Ὁ πτωχὸς Λαζάρος γυρίζει παντοῦ, κυττάζει

ἔς ὄλους τῆς γωνίας τῆς καλύβας καὶ δὲν βρίσκει τίποτε, οὔτε μιὰ γωνιά ξερὸ ψωμί.

Στέκεται συγχυσμένος, ἴτροπιασμένος.

— Νά, κρέας τρυφερό! λέει ὁ στρατοκόπος ἀπλώνοντας τὸ χεῖρ ἔς τὸ κεφάλι τοῦ Λαζάρα τοῦ σγουρόμαλλου παιδιοῦ τοῦ Λαζάρου.

Ἡ Λουίβιτζα τὸν βλέπει, λιγοψυχᾷ καὶ πέφτει χάρου.

— Ποτὲ δὲν θὰ ποῦνε, φωνάζει ὁ Λαζάρος, πῶς ἕνας Σέρβος ἄφησε νηστικὸ τὸ διαβάτη τοῦ στάθηκε ἔς τὴν πόρτα του.

Ἀρπάζει τὸ μαχαίρι καὶ σφάζει σὰν ἀρνάκι τὸ παιδί του, τὸν Λαζάρα μὲ τὰ σγουρὰ μαλλιά...

Ὁ Λαζάρος ἀποκοιμῆται ἥσυχος καὶ μὲς ἔς τὴν νύχτα τὴ μαύρη ἀκούει τὸ στρατοκόπο τοῦ τὸν κράζει καὶ τοῦ λέει:

— Εὐπνα, Λαζάρε· ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σου. Τὸ παιδί σου δὲν ἐχάθηκε κ' ὁ διαβάτης τοῦ στάθηκε ἔς τὴν πόρτα σου δὲν ἔφυγε νηστικός. Ἡ εὐλογία μου γιὰ πάντα θά'νε ἔς τὸ σπιτικό σου.

Καὶ ἐξῆσαν καλὰ κ' εὐτυχισμένα ὁ πλοῦσιος Λαζάρος, ἡ ὡμορφη Λουίβιτζα κ' ὁ Λαζάρος τὸ σγουρόμαλλο παιδί τους».

## ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

### ΗΓΕΜΟΝΙΚΗ ΑΓΑΘΟΤΗΣ

Τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον περὶ τῆς χήρας αὐτοκρατείας Βικτωρίας ἀναγράφουσι κατ' αὐτὰς αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες:

Κατὰ φεβρουάριον τοῦ 1879 ὁ τότε διάδοχος τοῦ γερμανικοῦ θρόνου Φρειδερίκος μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ εἶχον μεταβῆ εἰς Ἀγγλίαν, ὅπως παραστῶσιν εἰς τοὺς γάμους τῆς πριγκιπίσσης Μαρίας Μαργαρίτας μετὰ τοῦ πρίγκιπος Ἀρθούρου. Ἐνῶ ἀνῆρχοντο εἰς τὴν ἄμαξαν κατὰ τὴν ἐκ τῆς ἑορτῆς ἐπάνοδον ὁ Φρειδερίκος ἤκουσεν ἐκ τοῦ συνηγμένου πλήθους φωνὴν γυναικείαν εὐκρινῶς κράζουσαν:

— Χαιρετίσματα εἰς τὸ Βερολίνον, χαιρετίσματα εἰς τὴν ἀδελφὴν μου Μαίρην.

Ἄλλ' ἐπειδὴ εὐθὺς ἐκινήθη ἡ ἄμαξα, δὲν ἠδυνήθη νὰ διακρίνη τὴν λαλήσασαν. Ἀνεκρίνωσεν ὅμως τοῦτο καθ' ὅδον εἰς τὴν παρακαθημένην σύζυγόν του.

— Μαίρην, Μαίρην! εἶπεν ἡ πριγκιπίσσα προσπαθοῦσα νὰ ἐνθυμηθῇ. Ἄ, βέβαια! εἶνε ἡ δικὴ μας Μαίρην τοῦ Βερολίνου· τώρα ἐνθυμήθηκα ὅτι ἔχει ἀδελφὴν ἐδῶ. Κρίμα ποῦ δὲν ἐσταμάτησες τὴν ἄμαξαν.

Ἐν τούτοις τὴν ἐπομένῃν ἡ ἀδελφὴ τῆς Μαίρης ἀνιζητήθη καὶ εὐρεθεῖσα διὰ τῆς αστυνομίας, ἐκλήθη εἰς τὸ ἀνάκτορον Βουκιγγάμ παρὰ τῇ πριγκιπίσση Βικτωρία.

— Ἡμεθα χθὲς πολὺ βιαστικοὶ καὶ δὲν ἠμπορέσαμεν νὰ πάρωμεν τὰ χαιρετίσματά σας διὰ τὸ Βερολίνον. Σήμερον ὅμως ἠμπορεῖτε ὄχι μόνον χαιρετίσματα ἀλλὰ καὶ ὅτι ἄλλο ἐπιθυμοῦμε νὰ παραγ-